

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodni praznik v Idriji.

Slavnost v čast in spomin knezoškofu Antonu Alojziju Wolfu dne 14. avgusta, katero je priredilo cesarsko in narodno mesto Idrija svojem največjemu rojaku, vršila se je v vseh točkah tako dostojno, kakor pristuje to slavnosti, koje namen je slaviti moža, ki je bil veljak in velikan v svojih mislih in dejanjih in čegar ime bode živelo po njegovih velikodušnih ustanovah, dokler bode živel narod, kojemu jih je posvetil.

Vsled vabila slavnostnega odbora, kojemu je bil na čelu g. Fran Kos, trgovec v Idriji, udeležilo se je te slavnosti izven mnogih domorodcev, ki so že mej tednom dohajali v domači kraj; gotovo nad 100 vnanih gostov iz Ljubljane, Logatca, Cerknice in drugih krajev.

Iz Ljubljane dospelo je že v soboto zvečer okolu 60 gostov pisateljsko društvo, na čelu mu deželni poslanec g. dr. Vošnjak, državni poslanec gosp. dr. Poklukar, deželni poslanec g. Feliks Stegnar, profesor in vodja Alojzijevišča g. Toma Zupan in mnogo drugih odličnih gospodov.

Pri uhodu v prijazno mesto, kjer je bil postavljen slavalok, pozdravila sta gosp. mestni župan v imenu narodne Idrije in g. Fran Kos v imenu slavnostnega odbora došle goste, mej tem pa so belo opravljene gospodičine pripenjale duhteče šopke.

Gospod dr. Vošnjak in dr. Poklukar zahvalita se za prijazni vzprejem, in v sredi mnogobrojnega občinstva mej živioklici, godbo in streljanjem odkorakali smo v mesto.

Gledališka predstava.

Zvečer ob 8. uri bila je v c. kr. rudniškem gledališču, ki zauzema sedaj čast, da je najstareje v Avstriji in pa menda jedino gledališko poslopje na Notranjskem, predstava šaljive igre „Čevljar baron.“ Gospodje Idrijski diletantje, ki so na listkih zamolčali svoja imena, igrali in peli so tako precizno, ensemble je bil tako izvrsten, da je občinstvo v prenapolnjeni hiši do konca predstave ustrajalo in igralce in igralke živabno odobraval.

Delavsko pevsko društvo „Slavec.“

V nedeljo zjutraj okolu 5. ure dospelo je po celonočni vožni 24 Slavecev, mej njimi g. Meden, v Idrijo. Prijazno so bili vsprejeti ter nastanjeni v

hiši g. župana Idrijskega, kamor so shranili svojo novo krasno zastavo.

Ob 8. uri zjutraj snidejo se veteransko in bralno društvo ter Slavci s svojimi zastavami ter odidejo po mestu v cerkev sv. Barbare, kjer se ima vršiti glavni in poglobitni del te slavnosti.

Sv. maša in odkritje spomenika.

Mej sveto mašo, katero je služil čast. g. kanonik Urbas kot sorojak rajnega knezoškofa Wolfa, zbrala se je na slavnostnem prostoru mnogo-brojna množica ljudstva in ko je minulo cerkveno opravilo, zbrali so se pred zakritim spomenikom zunaj cerkve vsi cerkveni, cesarski in mestni dostojanstveniki, mej njimi g. okrajni glavar. Po nagovoru krasne Idrijske domorodkinje stopi na óder zastopnik mesta Idrije, deželni poslanec g. Feliks Stegnar, ter nam v skoro uro trajajočem izvrstnem govoru slika rojstvo, življenje in delavnost knezoškofa Antona Alojzija Wolfa s tako natančnimi podatki, da je ljudstvo šele iz tega govora moglo prav oceniti velikanske zasluge rojaka in največjega do-brotnika. Tega govora v posamnih oddelkih ni moč omenjati, a upamo našim bralcem ustreči z natisom celega krasnega govora.

Ko mej govorom pade zagrinjalo s spominske plošče, zaorijo stoteri živio, godba zaigra cesarsko himno in v zlatih črkah nasproti zagledamo naslednji napis:

V Idriji je bil rojen 14. rožnika
1782

Anton Alojzij Wolf,
knezoškof ljubljanski.

Bil je preblag mecen kranjske dežele, ustanovitelj Alojzijevišča, svojemu narodu podaril je sveto pismo in slovarja in Idrije bil je največji do-brotnik.

Umrli v Ljubljani 7. svečana 1859. leta.

V hvaležni spomin postavili sorojaki 1886.

(Dalje prih.)

Sokolov sestanek na Krškem.

Jedva so minuli lepi in veleživahni dnevi, ko so češki gostje bivali mej nami, že sta bili za preteklo praznike na vrsti dve drugi, po svojem vsprejedu obširni in pomenljivi veselici: v Idriji Wolfova, na Krškem pa sestanek telovadnih društev z blago-

godejnim namenom, da se čisti dohodek nakloni po toči poškodovanim dolenskim bratom

Namen ta bil je gotovo vsestranske podpore vreden, zatorej bi ne bili pričakovali, da se bode tudi pri tej priliki iskala dlaka v jajci ter se izdala prepoved, da se na štajerskih tleh ne sme govoriti. No, na ta način obvaroval se je zelene štajerske mir in to je vsekako velik političen čin, na katerem dotičnim gospodom le čestitamo.

Kljubu tej prepovedi se je slavnost na Krškem prav dobro obnesla in osnovatelji smejo z izidom biti zadovoljni. — Prvi dospel je na Krško „Sokol Ljubljanski“. Po kratkem počitku šel je do Zado-vinjeka svojemu najmlajšemu bratu „Sokolu Novo-meškemu“, nasproti, ki je dospel z godbo in z mnogimi odličnjaki in narodnjaki iz Kostanjevice, kjer je prenočeval. Po kratkem pozdravu bil je skupni uhod v mestu, malo pred 9. uro zjutraj pa sta obe društvi odkorakali na kolodvor na Vidmu, pričakovat „Sokola Hrvatskega“, ki se je pripeljal ob 9. uri 46 minut zjutraj.

Združeni Sokoli, (46 iz Ljubljane, 20 iz Rudolfovega, 24 iz Zagreba in deputaciji iz Trsta in Mozirja, vkupe do 100 mož) z godbo na čelu, prikorakali so proti 10. uri čez most na kranjsko stran, kjer je bil oficijalni pozdrav. Nagovoril jih je poslanec in župan g. V. Pfeifer, iz vrste belo oblečenih deklic pa je stopila gospica Mencingerjeva, ter s kratkim nagovorom izročila Sokolu Ljubljanskemu krasen šopek, dočim so druge gospodične za vsako zastavo poklonile vence, Sokolom pa šopke, kar se je vsprejelo z veselimi živioklici in na kar sta načelnika Zagrebškega in Ljubljanskega Sokola primerno odgovorila.

Skozi visoki, lepo s smerečjem opleteni in z velikimi zastavami okrašeni slavalok, poleg katerega bilo mnogo občinstva in tudi požarna bramba Krška, imajoča v ta dan izimno nemško velevanje, bil je potem uhod v mesto, katero je došlim gostom v pozdrav razobesilo mnogo narodnih in cesarskih zastav. Došli Sokoli in drugi gostje okrepčavali so se potem na g. Gregoriča lepem, senčnatem vrtu, a ne dolgo, kajti ob 10. uri bila je napovedana telovadna poskušnja, ob 11. uri sv. maša, opoludne pa pevska vaja.

Po končani maši, pri kateri so Krški pevci prav dobro peli in po dovršeni pevski vaji, zbrala

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

(Dalje.)

Trinajsto poglavje.

Človek misleč! kvišku in delaj

Noč in dan;

Sej setev, umakni v stran zagrinjalo,

Počisti pot!

Človek dejanja, pomagaj in razveseli ga,

Kolikor zamoreš!

Tu je polnočna tnina, ki se preminja

V mrak;

Človek misli in dejanja

Potrebijo pot!

Naselbina, v katerej je bila Vaughanova hiša, je bila toli srečna, da je imela nekaj razumnih in podimljivih mož, ki so se hvalevredno napenjali, da bi kraj povečali ter podelili mu poseben značaj in primerno imenitnost mej novimi mesti vse dežele.

Razen cerkvá treh različnih veroizpovedanj imel je kraj sedaj novo šolsko poslopje, velik malin in lepo vrsto prodajalnic, nad katerimi je bila primerna in prostorna mestna dvorana; ta večer se je prvokrat v njej vršilo javno predavanje, kajti tu so se bili zbrali meščani in drugi, da bi Parcivala poslušali. Zarad te novosti in zarad velike priljubljenosti mladega govornika se je vse zanimalo za govor; in rano je bila velika dvorana popolnem polna rado-vednih in pozornih poslušalcev. Čokast pošten trgovec, ki je bil mestni župan, sedel je na vzvišenem mestu na levici govorniškega ódra, na desnici pa je na enakem častnem sedeži bil gospod Vaughan; njega kot najstarejšega meščana, najimenitnejšega lastelja največjega zemljišča v pokrajini in najpopolnejšega zastopnika resnabnega in spoštovanega gospoda so someščani vedno s takimi častimi slobodno odlikovali.

Bila je skoro za govor določena ura. Govornik se še ni pokazal. Memranje nejevolje in prevare se je slišalo v zbrani množici; kar je iz nje srede stopila vitka in spoštovanje zahtevajoča postava Parcivalova. Popolnemo mirno in malomarno je stopil

na óder, stisnil roko gospodu Vaughanu in županu ter uljudno se smehljuje oziral se po poslušalcih; nato se je usedel in spregovoril nekaj besed z gospodom na obeh straneh. Ko je opazil, da je kazalo na uri kazalo prav določeni čas, namignil je, da je pripravljen začeti. Čokasti trgovec je ustal ter ga je poslušalcem predstavil. V tem so poslušalci ogle-dali si njegov obraz in njegovo postavo in, kot je v ameriškanskih državljanih navada, ustanovili si svoje osobne misli o njegovih zaslugah in prednostih; naposled so ga pozdravili z jednoglasnim močnim klicem.

Ta trenotek so ustopili Mabel in nje sestríča; bile so malo razgreti in vsi zasopljene, ker so naglo večerjali in še nagliše tekali. Dasi prav je bilo v zbrani množici mnogo žensk, vendar galerija bila je posebno gospam namenjena.

„Tu je gospica Vaughanova in nje dečka,“ rekla je Melisina sestríčna, žena krčmarjeva, obrnivši se k mladima devojkama, kateri je Mabel v nedeljski šoli navadno poučevala. „Ustani no, Liza! Evfemijo, ali moreš narediti malo prostora? Ponuditi jej čem sedež tu spredaj. Kaj ali ni krasna

se je večina občinstva zopet na Gregoričevem vrtu, kjer je bil prirejen banket za 120 oseb, za ostale goste pa je bilo kosilo pripravljeno po drugih krčmah. Pri banketu je bilo, kakor navadno, mnogo govorov in napitnic. Prvi oglašil se je g. župan in poslanec g. V. Pfeifer, pozdravil vse goste v imenu mesta, govoril o pomenu telovadnih društev, naposled pa napil presvetlemu cesarju. Napitnica ta vsprejela se je s trikratnimi živio-klici, godba pa je svirala cesarsko himno. Potem bilo je še mnogo napitnic, zdaj od strani Hrvatov, ki so se tudi ta pot skazali vrle govornike, zdaj od strani Slovencev, ki so drug drugemu napivali, vmes pa je svirala dobro vežbana Novomeška godba (katera je v nas Ljubljanih vzbujala vprašanje, zakaj kaj takega v glavnem mestu ni mogoče) in zabava postajala je vedno živahnejša, dokler ni prišel čas, ko je bilo treba oditi na prostor, za „besedo“ odmenjeni.

Ta prostor pa je bil v istini krasen. Gospod Stanzer bil je namreč toli priazen, da je svoj lepi vrt, na katerem ima par tisoč ljudij prostora, blagovoljno v ta namen prepustil. Trditi smemo, da se tako ugodnega prostora ne dobi tako hitro, še v večjih mestih bi ga bili veselili. Vrt bil je nalašč za veselico pripravljen in kmalu obljuden gostov, ki so prišli, razen že imenovanih, iz Brežic, Sevnice, Vidma, Mokronoga in iz raznih sosednjih občin.

Vspored se je prav točno izvajal. V prostih vajah nastopili so vsi Sokoli in lepo je bilo gledati odbrano krdelo 100 mož, kako so precizno rešili svojo nalogo. Pri skakanji v višavo in pri vajah na drogu pa so se skazovali le predtelovadci iz Zagreba in iz Ljubljane, ter s svojimi težavnimi in vratomnimi vajami vzbujali neprestano odobravanje in ploskanje. Mej telovadbo svirala je godba, pevci peli par krepkih zborov, občinstvo bilo je v najboljši zabavi in na večer razvilo bi se bilo najveselejše življenje na priprjetnem vrtu, da ni prišel hud vihar in silovita ploha, ki nas je stisnila v ozke prostore pod streho. Skupne zabave bil je konec, občinstvo razkropilo se je na več strani in si pomagalo, kakor si je znalo. V g. Gregoriča hiši bil je živahen ples, drugod se je pelo, govorilo, dokler ni prišel čas za odhod.

Sestanek na Kiškem nam je v zadnjem delu vreme pokvarilo, sicer pa je bil lep in je znamenitega pomena. Uplival je močno na ljudstvo, dal nam priliko zopet jedenkrat občevati in bratiti se s Hrvati, spoznati čile Sokole iz Rudolfovega, ki so v ta dan bili obilo in jako častno zastopani, vrhu tega pa pomagati po svojih silah po toči poškodovanim Dolenjcem, za katere je po odbitih troških ostalo blizu 140 gld.

Dirkarsko društvo v Žalci.

Prekrasna Savinjska dolina začela je v novejšem času tudi v kmetijstvu lepo napredovati. Razven kmetijstva omeniti je še posebno konjereje. Savinjsčani imajo že dokaj lepih, da, krasnih konj, ki že daleč okrog slovijo. Pleme konj Savinjske doline je precej težko in čvrsto. Treba je le še, da imajo priložnost, svojo že prirojeno gibčnost in naglost razvijati in dokazati ter tako postanejo še urni in dobri tekalci. To priložnost pa ponujajo dirke, pri katerih tekmujejo razni konji. Pri teh se pokaže, da konji Savinjske doline neso samo lepi, močni, čili, nego tudi urni in da dobro dirjajo. Velika važnost in

korist dirkarskih društev je že davno obče priznana. Zato se je tudi Žalci ustanovilo tako društvo za povzdigo konjereje V. konjerejskega okraja t. j. Celje, Šmarje, Konjice, Laško, Gornjigrad, Vransko, Šoštanj in Slovenji Gradec.

Osnovatelj in sploh duša tega lepega podvzetja je znani rodoljub gosp. Janez Hausenbichler v Žalci. V dan 31. maja t. l. sklical je osnovalno zborovanje, pri katerem so se društvena pravila, po trjena od c. kr. namestništva dne 27. aprila t. l. št. 8304, vsprejela in se je volil odbor. V ta odbor so bili voljeni sledeči gg.: 1. J. Hausenbichler, 2. Jože Širca, 3. Jakob Janič, 4. Jože Žigan, 5. Fran Roblek — vsi v Žalci, 6. Janez Lipold v Mozirji, 7. Janez Apat v Kapli, 8. Miha Golob v Šoštanji in 9. Martin Premšak v Škofji vasi.

Na to je imel odbor dne 3. julija t. l. svojo prvo sejo ter si je izvolil g. Jan. Hausenbichlerja načelnikom, g. Jos. Širco njegovim namestnikom in g. Fr. Robleka tajnikom in blagajnikom.

Društvo obstoji a) iz častnih udov, b) iz ustanovnikov, ki plačajo 5 gld. ustanovnine in 50 kr. vsako leto in c) iz društvenikov, ki plačajo vsako leto 1 gld.

Dirkarsko društvo namerava vsako leto prirediti dirko za konje V. konjerejskega okraja. Take dirke imajo velik upliv na konjerejo ter jo sploh povzdigujejo in pospešujejo. Pri teh priložnostih spoznajo tuji dobre lastnosti naših konj ter so tem rajši pripravljeni, pri nakupovanju plačati večjo ceno, kar se je zadnja leta tudi zares zgodilo. Tako bodo naši konji vedno dražji; s tem se bo tudi narodni kapital povzdignil. Darila pri dirkah pa tudi konjerejce vspodbujajo, da svoje konje skrbnejše redijo, pri tem pa tudi gledajo na urnost in gibčnost v dirjanju.

Da se pa lepi namen tega podjetja doseže, treba je društvu pred vsem denarja. Može, ki so ustanovili to društvo, zanašajo se na požrtvovalnost rodoljubov, kateri jim bodo priskočili na pomoč, ter pomagali doseči lep cilj, katerega si je društvo postavilo, povzdigniti damačo konjerejo. Sosebno je društvu treba ustanovnikov, od katerih doneskov se bodo smele samo obresti porabljeni za društvene potrebe.

Glede na veliko važnost dirkarskega društva za konjerejo Savinjske doline nada se odbor, da bode dobil mnogo, mnogo novih udov. Vabimo Vas torej vse — Vas lastnike konj, Vas prijatelje konjereje in sploh vse rodoljube, ki radi pospešujete domača podjetja, pristopite dirkarskemu društvu in žrtvujte majhno vsoto v prospeh naše konjereje. Na Vas je ležeče, bode li moglo imenovano društvo postavljeni si cilj popolnem ali le deloma doseči. Odbor se trdno nada, da pristopi k društvu še mnogo rodoljubov, katerih še dosedaj pogrešamo. Pomislite, da je le v slogi moč. Združimo se vsi v dosego prelepega smotra.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. avgusta.

Poslednji čas so nekateri listi priporočali, da bi vsi slovanski poslanci v državnem zboru osnovali si jeden sam klub. Temu pa ugovarja Praška „Politik“, ker bi se potem razrušil česki klub, ki

izrazovali. „Tega jej ni treba praviti, sej vidi to, sej to ve.“

Res motiti se ni mogel nikdo o istovitosti obeh oseb, ker razen tega, da je bil široki klobuk odložil in lovsko suknjo s priprosto črno suknjo zamenil, bil je sedanji Parcival prav oni Bayard, ki se je bil pred pol ure od njih poslovil.

Z največjo gorečnostjo, kot rečeno, pozdravili so poslušalci govornika. Sedaj je vse molčalo, tako da je celo Alik Murrayu le tihoma pošepetal, naj ne moti tišine, ki je v dvorani vladala. Kar je Parcival s čistim in prijetnim glasom začel govoriti, najprej s kratkimi besedami razloživši jim uzroke in razloge, zakaj jih je nocoj sklical.

Držal se je mirno pa resno; njegove besede so bile priproste in krepke, ter so pričale o popolni istinitosti govornega; to in morebiti bolj, nego vse to, njegova spoštljiva postava in njegove mile oči, ki so na vitez vsakemu posamezniku k srcu govorile, so precej mu pridobila in ohranila pozornost zbranih poslušalcev, katerih večina je bila pri prostih in skromnih, pa razumnih in same sebe spoštuječih mož. Vajeni so bili ropotajočega blebe-

predstavlja jedinstvo dežel češke krone. Ko bi se osnoval slovanski klub, bi se s tem odrekli Čehi avtonomističnemu programu.

Nemškim konservativcem jako ugaja naredba naučnega ministerstva zastran srednjih šol. Nekateri njih listi le žele, da bi se opustilo še več državnih gimnazij ter naj bi se bolj obiskovale samostanske gimnazije, katerih naj bi se še več osnovalo. Če se bodo nemški konservativci v državnem zboru trdno držali omenjenega stališča, mora neobhodno priti do razkola mej nemškimi konservativci in Slovani v državnem zboru.

Večkrat se je poročalo, da ogerska vlada hoče predložiti državnemu zboru predlogo o upeljavi civilnega zakona. „Pol. Corr.“ se pa piše iz Budimpešte, da so dotične vesti izmišlj ne.

Vnanje države.

Nemški listi so polni poročil, kako so povsod v Bolgariji novega kneza naukušeno vsprejeli. Povsod so bile razsvetljave in druge slavnosti. Predvčeraj je v Trnovem knez prisegel na ustavo. Iz Trnova baje odide v Plovdiv, od tam pa v Sofijo. Novi knez baje misli sestaviti ministerstvo iz vseh strank, kateremu bode predsednik Stambulov. O razpuru Radoslavova in Nikolajeva z regenti se sedaj poroča, da se neso mogli sporazumeti zastran kandidata za bolgarski prestol. Stambulov je hotel Koburžana, Radoslavovu pa ni ugajal, ker je preveč priazen Rusiji. O tem razpuru se je že poročalo mnogo različnih vestij, ki le jasno dokazujejo, kako malo je verjeti poročilom iz Bolgarije. — O vsprejemu kneza v Ruščuku je omeniti, da je major Nikoforov, poveljnik v Šumli, posebno naglašal, da bode vojska hrabro branila kneza in samostojnost Bolgarije. Poprej bode Balkan pokrit z mrličmi, nego bode sovražnik pridrl v deželo. Take bahate besede so pač naravnost izzivanje Rusije. Ne ve se, če bodo Bolgari tako postopali, ali bode Rusija mirno gledala. Nazadnje utegne tega le biti preveč. V Sofiji je bila v petek zahvalnica zaradi knezovega prihoda. Metropolit Klement je v cerkvi priporočal, da naj vse stranke podpirajo kneza, ako se bode skušal sporazumeti z Rusijo, ki je Bolgare osvobodila. Ta govor je vzbudil veliko nevoljo mej bolgarsko vladno stranko, posebno „Svoboda“ napada Klementa. Kakor se vidi, pristasi vladne stranke ne marajo sprave z Rusijo. Ker vojska ni zadovoljna z novim knezom, jo je pogovarjal major Paprikov pri revue po zahvalnici v cerkvi, naglašajoč, da so Koburžana volili le zategadelj, ker Battenberžan nikakor neče vrniti se v Bolgarijo.

Francoska vlada naročila je svojim agentom, da naj nič ne občujejo z vlado novega bolgarskega kneza. Francija hoče Koburžana ravno tako popolnem prezirati kakor Rusija. Francozi bočejo v orijentu povsod podpirati Rusijo, ker je slednja jim pomagala v egiptskem vprašanju.

Turški zastopnik v Sofiji Riza-bej je naznanil bolgarski vladi, da ni odpoklican, ampak gre le na dvomesečni dopust. Ta čas ga bode namestoval Artin Dadiou efendi, ki v kratkem pride v Sofijo.

Srbski finančni minister Vujć ukazal je premoženje bivšega ministra Petrovića sodnijsko konfiskovati, ker so se zasledile razne nerednosti v državnih računih izza Petrovičevega ministirovanja. Preiskovalna komisija je v Niši v arzenalu zasledila velika izneverjenja. Mnogo visocih častnikov in vojakov je kompromitovanih. Rističeva vlada jako strogo postopa proti tacim zlorabam, kar posebno v oči bode Madjare, ki so bili v zvezi s srbskimi naprednjaki. „Pester Lloyd“ trdi, da bode Srbija zgubila ves kredit, če bode Rističeva vlada vedno razkrivala naprednjakov slabo državno gospodarstvo.

Iz lige francoskih patrijotov izstopil je general Faidherbe, veliki kancelar častne legije. Zmerni francoski listi pri tem opozarjajo vlado, da bi ne pustila več, da bi bili visoki uradniki člani lige patrijotov, ker s tem le škodujejo Franciji, ter

tanja in praznega mnogobesedja pa nabuhlih fraz obrtnijskih govornikov; objekleneli so bili nasproti vsemu zvijaškemu, lažnemu umstovanju in glasnemu strankarskemu blebetanju lačnih kruhoborcev in pohlepni lovcev narodove ljubezni; zato so sedaj tem rajše nepristransko poslušali moža, ki se brez politične častihlepnosti ni na njih predsodke ali na njih strasti skliceval; obračal se je le do njih zdravega razuma in njih vesti, na kar so kot svobodni možje in dostojni državljani res bili nekoliko ponosni; njih razumu in razsvetljeni zavesti je priporočal svojo zadevo. Ko je po takem zaključil svoje dokazovanje s priprostimi, neolepšanimi besedami, prikimovali so mu od raznih strani poslušalci, kajti prepričani so bili o istinitosti njegovih dokazov. Ko je naznanil izvod, do katerega je bil sam prišel, pritrdjevalo mu je šepetanje, ter mu naznanjalo, da ga vsi, kot pravega oznanovaleca in zastopnika istega izvoda spoznavajo. Ko jih je naposled z resno svčanostjo in zgornostjo, ki samo iz globokih čutov plemenitega in resničnega bitja izvira, izpodbadal ter pozivljaj, naj slušajo sveti klic dolžnosti, bilo je srce zbrani množici, kot bije krepkemu možu.

pogledati? Ko bi je govornik le videl ali bi se ne naukuševal?

In ustanši migala je močno Aliku ter mu skušala pokazati, da se teta lahko k njej usede. Z nekolicimi težavami se je Mabel do nje pririnila. Ko se je prijazni krčmarici zahvalila ter izrekla, da pač ne bode nikogar nadlegovala, usedla se je. Ko je množica utihnila, ozrla se je prvokrat v govorniški oder.

Ko bi se bil moral mladi govornik naukuševati z Mabelo, pogledati bi jo bil mogel komaj gorečnije, nego jo je pogledal ta trenutek, ko je svoje velike sinje oči vanjo uprl. Ko so nje oči srečale ta izraziti pogled, zalila jej je temna rudečica obraz, vrat in čelo. Ko pa se je sedaj obrnil k poslušalcem, nastavljala je ušesa ter komaj dihala, kot bi usoda narodov zavisala od njegove prve besede.

„Teta!“ zašepetal je Murray na sedeži za nje hrbtom, „ta je pač naš lovec — naš prijatelj s širnih poljan — naš sopotnik!“

„Pst!“ rekel je Alik z resnim svarečim glasom; njegova bolj živa občutnost mu je na prvi hip naznanja občutke, ki so se na Mabelinem obličju

se vesele, da je general Faidherbe spoznal škodljivost patrijotične lige. Radikalni listi pa ligo zagovarjajo.

Angleška spodnja zbornica vsprejela je skoro vse dostavke gorenje zbornice k irski predlogi, le nekatere je zavrgla na predlog vlade. Irske predloge bodo tedaj kmalu vsprejete v parlamentu. Težje bode pa za vlado vse v praksi izvesti. Prav lahko je mogoče, da se bode sedanja vlada ob njo spodtaknila in pala.

Dopisi.

Iz Litije 15. avgusta. [Izv. dop.] Pevska veselica, združena s kegljanjem, katera se je vršila v nedeljo 7. t. m. bila je jako sijajna. Vse točke programa izvršile so se jako povoljno, v radost in zadovoljnost poslušalcev, katerih so bili vsi zelo obširni prostori g. Oblak-a gostilne, čisto napolnjeni.

Izmej toček mi je posebno omeniti deklamaciji „O nevihti“ in „Slovenski junak“, kateri je g. deklamator prav živo in razločno slikal, za kar se mu je vsestransko odobraval in z več strani osebno častitalo. Jako dobro se je obnesel tudi komični prizor „Trije nosovi“, kateri je prouzročil obilo smehu in se je moral na občno željo ponavljati. Da bode komični prizor dobro igran, smo že naprej vedeli, ker so nam bile porok osebe gospdč. S. in gg. I. in B. v katerih rokah so bile naloge; posebno se nam je pa dopadel gosp. B., ki je kakor nalašč ustvarjen za take naloge.

Izmej pesni so bile z obilnim ploskanjem odlikovane „Slovanska pesen“, „Na ples“ in čveterospjev „Solza“. Morale so se ponavljati. — Da naši pevci tako lepo napredujejo, se je zahvaliti njih neutrudljivemu in ustrajnemu pevovodji gosp. C.

Da je bila veselica v resnici velika in da se je kegljanje dobro obneslo, nam kaže to, da se je izročilo c. kr. okrajnemu glavarstvu za uboge nesrečne 187 gld. 24 kr. čistega dohodka. Stroški so bili zelo majhni, namreč 28 gld. 76 kr. z dobrotki vred, zato bodi hvala gostilničarju in zdravniku gosp. Oblaku, ki je kegljišče brezplačno prepuštil za ta čas. Lepa hvala gospodini S. za prijazno sodelovanje v komičnem prizoru in g. P. deklamatorju, ki sta blagovoljno prevzela in častno izvršila svoji nalogi. Lepa hvala tudi vsem drugim, kateri so k tako sijajnemu uspehu pripomogli, naj bodo tudi za naprej tako naklonjeni, da se bodo mogli tako lepi večeri, kakor je bil ta večkrat ponavljati.

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) G. Andrej Einspieler je pristopil družbi kot pokrovitelj z doneskom 100 gld. — Posojilnica v Mariboru je družbi darovala znesek 100 gld. iz čistega dohodka za l. 1886. Slava obema!

— (Pisateljskemu društvu) je ob Wolfovi slavnosti v Idriji pristopilo deset novih društvenikov. — Odbor je od založnika knjižice: „Davorin Trstenjak, slovenski pisatelj“ 150 knjižic kupil, da jih razdeli društvenikom. — Pri Einspielerjevi slavnosti v Svečah bodo društvo zastopali predsednik dr. Vošnjak, odbornika I. Hribar in prof. Raič, in še več društvenikov, ki se popeljejo v Celovec ali pojdejo čez Kočno.

— (V Trstu) bili so Čehi prav lepo vsprejeti, na tisoče občinstva bilo je pred kolodvorom in

ko je došel vlak, zaorili so gromoviti živoklici. Došle goste nagovoril je gosp. Mandić, urednik „Naše Sloge“ v češkem jeziku in se jim zahvalil za pohod. Odgovarjal je na pozdrav g. dr. Schmausa. Oba govora sta izzvala silovite živio- in slava-klice, ki so spremljali vsak voz, v katerem se je odpeljal kak Čeh na svoje stanovanje. Proti 10. uri zvečer bil je sestanek v čitalnici, drugi dan ogled arzenala potem druge točke programa. Sedaj je večina Čehov v Benetkah, drugi so se razkropili na vse kraje, nekateri so se že iz Postojine vrnili domov, ker jim je čas že potekel.

— (V dopolnilo.) Mej damami, ki so odhajajočim Čehom na kolodvoru delile šopke, bili sta tudi gospodični Foersterjeva in Jamškova, katerih imeni sta po neljubi pomoti v dotičnem izvestji izostali.

— (Umrla) je v nedeljo dopoldne v Kranji gospa Ivana Pleiweiss, rojena Kopecky, trgovčeva vdova in posestnica, v 63. letu svoje dobe. Umrla gospa bila je vedno odločna domoljubkinja, ki je svoje hčere vse narodno vzgojila in pomohila in tako ustanovila čvetero narodnih obitelji. Blag jej spomin!

— (Umrla) je dne 12. t. m. na Premu g. Sofija Žnidaršič, rojena Ličanova, soproga znane rodoljuba in pisatelja gosp. Antona Žnidaršiča, gimnazijskega profesorja v Serajevem. Lahka jej zemlja!

— (Poročil) se je dne 11. t. m. gosp. Janko Globočnik, notarski kandidat v Kranji, z gospodično Amalijo Preširnov.

— (Ormoški poročevalec) našemu listu iz dne 10. t. m. popisujoč koncert, katerega je priredila „Ormoška čitalnica“ v korist tukajšnji podružnici „sv. Cirila in Metoda“, je po naključju izpustil imeni gospodičin Stupčevih, kateri sta pri „bufetu“ neutrudljivo in ljubeznjivo sodelovali, ter nad 40 gld. za cvetlice podružnici na korist pridobili. Čast in hvala jima!

— (Na vinarski in sadjarski šoli v Grmu) je sedaj kmetijski tečaj, katerega se udeležuje 12 učiteljev in jeden duhovnik.

— (Izžrebani porotniki.) Za prihodnje zasedanje pri Ljubljanski porotni sodnji so izžrebani sledeči gospodje. Glavni porotniki: gg. Bergant Fran, hišni posestnik v Ljubljani; Bezeljak Pavel, c. kr. notar v Postojini; Bahovec Josip, trgovec z moko v Ljubljani; Doberlet Fran, trgovec s pohištvo v Ljubljani; Dobrin Ivan, posestnik in krčmar v Trzinu; Faleschini Fran, zidar-ski mojster v Ljubljani; Gabrejna Matija, posestnik na Unci; Golob Josip, krčmar in posestnik v Kranji; Grampovčan Jurij, trgovec na Vrhniki; Janša Jarnej, posestnik in trgovec v Drenovi gorici pri Vrhniki; Kantz Josip, trgovec z žganjem v Ljubljani; Kasch Fran, trgovski družbenik v Ljubljani; Kogej Fran, trgovec v Postojini; Kumar Ferdinand, krčmar in posestnik v Kranji; Kumar Rudolf, hranilnični uradnik v Ljubljani; Lednik Alfred, trgovec v Ljubljani; Miklavc Rudolf, trgovec v Ljubljani; Milave Josip, posestnik v Cerknici; Modic Fran, posestnik v Lahovem pri Loži; Mühleisen Arthur, hišni posestnik v Ljubljani; Pintbach Josip, posestnik v Radečah; Plautz Ferdinand, trgovec v Ljubljani; Polak Josip, posestnik v Kamniku; Poženel Jo-

gova odgovornost pa odgovornost kristjana. Ko bi bilo drugako, govoril bi bil gluhim ušesom in ne bilo se bi mu posrečilo prepričati le jednega srca. Njegov značaj je bil brez vse divje pomame („tanaticism“), pa tudi brez vse mrzle ohranivosti; to ravno mu je pridobljalo zaupanje ljudstva, dočim mu je poštenost njegovih razlogov in nagibov in njegovih smotrov podedovala modrost in krepost, da so se njegove besede kot proroški izreki glasili.

„Ko bi bil k vam došel človek,“ vskliknil je, „človek, naudan duha brezzakonja („misrule“), vojen od jednostranske in napačne gorečnosti ali razvnet slepe naudušenosti, ter bi bil vas pozival, da bi kljubovali vsakej zahtevi, razen one, katero je sam zagovarjal prišel; ko bi vas pozival na boj zoper sovražnika, zoper katerega vse njegove strasti divjajo, svetoval bi jaz vam samo s priprostimi besedami, varujete se, da ne bode, ko se trudite, da bi z obupnimi in nezakonitimi sredstvi blagostanje svojih bratov pospeševali, z nogami teptali prava, vlasti in življenja drugih, ki bi vam imeli biti jednako ljubi in sveti.“

(Dalje prih.)

sip, posestnik in trgovec v Ljubljani; Premrov Matevž, posestnik na Ubelskem pri Razdrtem; Pust Fran, hišni posestnik v Ljubljani; Raitharek Miroslav, trgovec v Trzinu; Rajakovič Fran, uradnik kranjske hranilnice v Ljubljani; Razinger Rajmund, speditur v Ljubljani; Ravnikar Fran, deželni knjigovodja v Ljubljani; Ravnikar Josip, čevljar v Ljubljani; Rus Alojzij, trgovec in gostilničar v Litiji; Slitscher Albin, trgovec v Ljubljani; Stare Mihael, graščak v Vel. Mengši; Turk Ivan, hišni posestnik v Ljubljani in Česko Gvido, zavarovalni uradnik v Ljubljani. Kot namestni porotniki gospodje: Krejči A., krznar; Merschol Anton, krojač; Pilko Fran, ključarski mojster; Pukelstein Josip, hišni posestnik; Rastohar Fran, branjevec; Rumpel Alojzij, izdelovalec glasovirov; Stedry Vaclav, agent; Wölfling Ivan, agent, vsi v Ljubljani. Porotne obravnave prično se 12. septembra t. l. ob 9. uri dopoldne.

— (Iz Čateža ob Savi) 13. avgusta: Danes jutraj okoli 4 ure bil je pri nas zelo močan potres; največji zaspenci so se prebudili. Iz starih rimskih toplic pod vinogradom gospe Razlagove razprostiral se je hud zveplen duh. Pri nekaterih hišah so poznati male razpoke.

— (Iz Mokronoga) 13. avgusta: Danes jutraj ob 3. uri 35 minut čutilo se je kakih šest sekund trajajoče potresno guganje. Prišlo je od jugovzhoda, ter se vleklo proti severozahodu.

— (Iz Metlike) 13. avgusta. Danes jutraj ob 4¼ uri tukaj močan potres; čez pol ure drugi slabiji. Pred potresom se je nekak šum čul.

— (Iz Zagreba) 13. avgusta: Danes ob 3. uri 15 minut čutil se je pri nas potres, idoč od severovzhoda proti jugozapadu. V dolenjem mestu bil je močnejši, nego-li v gorenjem, kjer ga mnogi niti čutili neso, dočim so v dolenjem mestu škripala vrata in stropovi, ljudje odpirali okna ter bežali na ulico. Škode nobene. Čuje se, da so potres čutili tudi v Jaski, Karlovcu in drugih krajih.

— („Ljutomerska čitalnica“) priredi dne 18. avgusta 1887 cesarjevo slavnost v Ljutomeru na vrtu g. J. Vaupotiča. Vspored: 1.) Pozdrav. 2.) Haydn: Cesarska himna, zbor. 3.) F. S. Vilhar: Bojna pjesma, zbor. 4.) Hudovernik: Naša zvezda, zbor z bariton-solom. 5.) Slavnostni govor. 6.) Dr. B. Ipavc: Kdo je mar? velik zbor s spremljevanjem orkestra. 7.) Hajdrih: Moj dom, čveterospjev. 8.) Deklacija. 9.) Dr. G. Ipavc: Savska, zbor. 10.) Hajdrih: Jadransko morje, zbor. Zatetek ob 5. uri popoldne. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trnovo 16. avgusta. Včeraj bil je bankeč častnikov in ogledovanje ostroga. Koburžan naudušeno pozdravljan, izjavil, da bode vse spoštoval in vse vzdržal, kar je knez Aleksander deželi zapustil. Pri odhodu so častniki princa na ramah do voza nosili. Princ vsprejel je dostojanstvo častnega polkovnika Trnovskega polka.

Pariz 16. avgusta. Izvestje Havasovo iz Carigrada: Porta odposlala velesilam okrožnico, rekoč: Vsled slovesne izjave Koburžana, da ne bode odpotoval, dokler se ne doseže sporazumljenje s Porto in z vlastmi, ne bode Porta pričela nobenih oficijalnih razmer s princem. Ona želi poizvedeti nazore velesil, kako postopati s princem in kako rešiti vprašanje.

Sofija 15. avgusta. Vsa posadka pri-segla danes v roke nadškofa Klementa.

Carigrad 15. avgusta. Ruski poslovodja Porti ustno naznanil vnanjega ministra, Giersa, brzojavko, v kateri se protestuje proti izvolitvi in proti prihodu princa Koburškega na Bolgarsko. Giers se nada, da se bode Porta temu protestu pridružila. Ta izjava priobčila se je vsem vlastim jednako.

Berolin 15. avgusta. Po zadnjih izvestjih je cesarjeviča zdravje zdaj manj ugodno; jesenskih vojaških manevrov se princ nikakor ne bode udeleževal, niti voja bavarskega si ne bode ogledal.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedi, sploh pri vseh žlednih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ želo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepčujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevajo vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(19-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—105)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 13. avgusta.

V Trstu: 9, 10, 65, 85, 36.
V Linci: 76, 31, 66, 42, 77.

Tuji:

14. in 15. avgusta.

Pri **svatosti**: Eisle iz Monakovega. — Richter iz Draždan. — Krauer, Lechner, Kläger, Duldner, Schönbihler, Sauer, Guaz, Schönan z Dunaja. — Nowalt iz Tabora. — Rothe iz Gelderna. — Günsberg iz Velike Kaniže. — Zitz iz Gradca. — Schmidt iz Maribora. — Schredl iz Celovca. — Kapus iz Celja. — Hanška iz Kranja. — Dr. Kos z Gorenjskega. — Rupel, Gregoretti, Polovčič, Mortera, Dejak, Mordo iz Trsta. — Tramontana z Reke. — Blasich iz Gorice. — Phillipovich, Lipinsky iz Budimpešte. — Mundl iz Neuhofta.

Pri **svatosti**: Kammerer, Schönberger, Meier, Hauer pl., Kainpeter, Klobauc, Aengstl z Dunaja. — Deil iz Prage. — Hudovernig iz Budimpešte. — Ruvarac iz Zagreba. — Dr. Sobat iz Karlova. — Schuster iz Kočevja. — Cimoso iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Hiris z Dunaja. — Vidic iz Ljubna. — Einspieler iz Kranja. — Tratnik iz Trsta. — Pri **Virantu**: Wahrheit z Dunaja. — Jager iz Brež.

Umrli so v Ljubljani:

13. avgusta: Pavla Anžič, hišnega posestnika hči, 6 mesecev, Hradeckega vas št. 15, za drisko.

V deželni bolnici:

11. avgusta: Janez Turšič, posestnik, 47 let, za mrtvoudom. — Tine Tavčar, delavec, 50 let, za spridenjem krvi.

V vojaški bolnici:

11. avgusta: Gregor Bohinc, pešec, 22 let, za jetiko.

Poštna zveza.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovca** vsak dan ob 4. uri 15 minut popoldne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.
Iz **Polhovega gradca** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	735.46 mm. 733.84 mm. 732.74 mm.	17.2° C 27.4° C 21.6° C	sl. svz. z. zah. z. jz.	jaš. jas. jas.	0.00 mm.
14. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	731.84 mm. 729.70 mm. 733.36 mm.	22.8° C 28.4° C 17.2° C	brezv. z. jz. sl. szh.	jas. d. jas. dež.	14.30 mm. dežja.
15. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	735.80 mm. 735.82 mm. 736.24 mm.	17.2° C 23.0° C 18.8° C	sl. svz. sl. vzh. brezv.	d. jas. d. jas. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 22.1°, 22.8° in 19.7°, za 2.5°, 3.4° in 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.60	gld. 81.50
Srebrna renta	82.90	82.80
Zlata renta	112.90	113.25
5% marena renta	96.50	96.4
Akcije narodne banke	884	885
Kreditne akcije	282	282.30
London	125.95	125.85
Srebro	—	—
Napol.	9.9	9.96
C kr. cekini	5.99	5.96
Nemške marke	61.62 1/2	61.57 1/4
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	100	60
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	180
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v.	226	75

Zahvala.

Za mnoge tolažilne dokaze iskrenega sočutja, izražene na razne načine o priliki srce pretresajoče smrti in pogreba nepozabljive moje soproge, izrekam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno častiti duhovščini in gospodi, katere je od daleč prišla s prejšnjim milo pokojnico na zadnjem potu, svojo srčno, srčno hvalo.

Na Premu, dne 14. avgusta 1887.

Jakob Žnidaršič,
gimn. profesor.

(577)

Potrjim srcem naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša preljubljena mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

IVANA PLEIWEISS,
roj. KOPECKY,
trgovceva vdova in posestnica,

danes ob 9. uri popoldne po dolgi bolezni, predvidena s sv. zakramenti za umirajoče, v 63. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo premile ranjke blagoslovilo se bode v torek 16. avgusta ob 1/2. uri popoldne v lastni hiši ter se potem na tukajšnjem pokopališču v svoj grob položilo.

Zadušne sv. maše brale se bodo v mnogih cerkvah.

Prosi se blagohotnega sočutja.

V Kranji, 14. avgusta 1887.

Karol Pleiweiss,
cand. iur.,
sin.

Berta Kušar, roj. Pleiweissova,
Albina Vodusek, roj. Pleiweissova,
Ivana Sajovic, roj. Pleiweissova,
Marija Zupanc, roj. Pleiweissova,
hčere.

Josip Kušar,
trgovec,
Ferdo Sajovic,
trgovec,

Matej Vodusek,
c. kr. gimn. profesor,
dr. Fran Zupanc,
c. kr. vladni zdrav. kon-
cipis.

zetje. (579)

Poslano.

(7-30)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pije,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari I Widn.

Javna zahvala.

Pri grozovitem požaru dne 8. julija pogoreli so tudi podpisani. Zgorela so poslopja in premakljivo blago.

Zavarovani smo bili pri „FONCIERE“, Peštansko zavarovalni družbi. V pregled škode došli so zastopniki družbe brez zamude in odmerili odškodnino popolnem pravično ter v naše zadovoljstvo. Zato čutimo se dolžni, javno izreči najtoplejšo zahvalo „FONCIERE“, Peštansko zavarovalni družbi, oziroma nje glavnemu zastopniku gospodu **Franu Drenik-u** in priporočati to društvo vsem, ki iščejo zavarovanja.

V Ribnici, dne 1. septembra 1887.

Anton Arko, Franc Pust, Marija Česark, Ivan Pelc, Katra Petik, Franca Novak, Mat. Rigler, M. Rizzoli, Anton Novak, Mih. Gruhek, Anton Savelli, Jožef Flesch. (580—1)

Oglas.

Na državnej trgovske šoli v Svištovu v Bolgariji vsprejemta se od početka prihodnjega šolskega leta dva učitelja za sledeče predmete: jeden za kemijo in tehnologijo (Warenkunde), a drug za razne druge trgovske strokovne predmete.

Dotičnik treba da zna slovenski ali hrvatski jezik in da je skončal trgovsko akademijo ali njej podoben zavod z dobrim uspehom ter po mogočnosti že učiteljeval nekoliko let.

Letna plača je 4560 frankov srebra (okolu 2250 gld.), a plačali se bodo tudi potni troški.

Prošnje zajedno s svedočbami naj se pošiljajo podpisanemu ministerskemu polnomočniku v Sofijo najpozneje do 28. avgusta.

Razpisujejo ta natečaj po nalogu gospoda ministra narodne prosvete od dne 23. julija t. l. pod št. 3969 javljam, da sem pripravljen dati tudi druga potrebna razjasnila v tem obziru onim, ki bi želeli dobiti ta učiteljska mesta.

V Sofiji, 5. avgusta 1887.

Polnomočnik ministerstva
narodne prosvete:
Prof. A. Bezenšek s. r.

(578—1)

Zahvala.

P. n. gospodu **Ferfili**, občinskemu tajniku, in častiti gospej soprogi

na Krškem.

Za gostoljubnost, katero ste nam skazali pri sestanku južnih „Sokolov“ na Krškem, izrekamo najsrčnejšo zahvalo. Na zdar! (581)

„Sokol“ Ljubljanski:

Čamernik, Knifc, Mejač, Skale.

Praktikanta,

mladeniča, ki je dovršil četrti gimnazijalni ali realni razred ali pa trgovsko šolo, ter je zmožen slovenskega in nemškega jezika in razume vsaj nekoliko tudi italijanščine,

vsprejme slovenska trdka v Trstu,

ki se peča z jedilnim blagom na debelo. — Ponudbe se prosi: P. S. št. 2, poste restante Trst. (575—2)

Št. 4670.

(576—1)

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah naznanja, da se bo zemljišče, spadajoče v ostalno dne 25. aprila 1887 v Podturjaku zmršlega Matije Hočevarja, izvzemši žage in poslopja v Podturjaku in poslopja v Škrabčah in tistih parcel, katere bo na dan dražbe oskrbnik nedl. dedičev ostavnika še posebej imenoval, potom javne dražbe, in sicer: zemljišče ležeče v sodnem okraji Velike Lašče dne 2. in 3. septembra 1887, vsakokrat od 9. ure predpoludnem, prodajalo, in sicer dne 2. septembra 1887 popoldne na Turjaku in Turjaški okolici, popoldne pa na Robu pri Tomažinu; dne 3. septembra 1887 popoldne pri Leustekah in popoldne pri Veliki Slivici.

Dražbeni pogoji so pri tem sodišči vsakemu na ogled razpoloženi.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah, dne 5. avgusta 1887.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. žitnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mitoerh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d' Arc, devica orleanska. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.